

TORGNON

Lo pou é lo motsè

La greusa y ave djé dzéleunne é catro poudjén : eun dzono, eun rodzo, eun ros, eun nér é én bé pou avoué dé belle plume dé totte lé coloi qué y éve a non Quiquiriqui.

La dénoa la greusa ouvrive lo boè é baillive cappa lé dzéleunne pé lo verdé : « Pii, pii, sortéde pinne... pii pii ».

Én greu motsè i jouèillive tedzor lé dzéleunne: «Teu ou tar vo-z-acapo-poue!» ma ch'azardive po dé ch'aprotsé péquè lo pou i fézive tedzor bon-a varda. Lo motsè y éve tracassé: «Si-seu y è tro fén, d'é fran moté a lo dressé!».Én dzor, éntémé qué lo pou y éve én trèn dé étsarbottà dédé lo moué dé la grése pé tsertsé dé ver, lo motsè di: «Mon cher pou to floadzé, peunsivo qué t'éve peu fén qué sèn... ma si queu po proi. É te t'é belle trompé» é, én profitèn dé la distrachón dou pou, y è voló dussù na dzéleunna.

Qué confejón ! Én pocca dé té totte lé-z-otre dzéleunne ché son beuttéye a cocassé é a volatà. Lé crète treumblivan commèn dé foille. Lo pou adón y è souttö dussù lo motsè é y an taccó an greussa bataille. Ché baton, ché beccasson é ché griffon : lé plume di dovve bétche volon pé l'er.

Seutta bataille y a duó én bon car d'oya é totte lé dzéleunne tracachè i borgnéyivan a traver la fanétra dé l'éteu.

A la fén lo motsè y è itó obledzé dé sédà é ché rétià dedé lo beuc : « Peunsivo qué y éve mae tro fén ma cha forse é ché gramignitó son ezajééye ». Lo pou y ave gagné ma y éve restó caze seunsa plume é, to graffin-ó é redoué paé, ché jénive dé ché fae vére di dzéleunne. To mortifié y é alló ché catsé déré an planta.

La greusa, lo dzor apré, can y è aléye baillé pecà i dzéleunne, ch'è aperchà qu'i manquive lo pou. « Quiquiriqui... Quiquiriqui! Qué drolo... la coutuma y è tedzor lo premé qu'i arruve én mou-trèn ché belle plume! Sènque ll'è capitó? Veu vitto lo tsertsé ».

Adón la greusa sor dou polaillé, avéte dedé l'éteu, lo tsertse dedé lo paillé... po mézo dé lo trovà si pou... tanque can i vèi an pluma déré la planta dou verdé, la soletta qu'i a incò lo pou su la covva.

Adón la greusa ch'aprotse a la planta, caesse la peua bétche, la sare ou queu é di: « Mon bé pou, tracasse-tè po, no prègnènpoue chouèn dé teu é té plume végnon-poue tourna peu belle é peu greuse qué dévàn ».

Dé sé dzor lo pou Quiquiriqui y è lo rèi di veladzo é gnènca mé eun motsè y a pomé uzó ch'aprotsé ou veladzo.

lo gnalèi

Région Autonome
Vallée d'Aoste
Regione Autonoma
Valle d'Aosta

Assessorat de l'Éducation
et de la Culture
Assessorato Istruzione
e Cultura

Préi de :

«Rita Decime, *Conte pe le petchoù de inque - Contes pour les enfants d'ici*
-Tome II , *Histoires d'animaux*, Musumeci Editeur, Quart (Ao) 1984

Texte publié sur «Torgnon»

Collaborateur de Torgnon pour la traduction: **Elsa Frutaz**

La transcription a été soignée par le Guichet Linguistique